

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2009. május 8. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az előjárói hatalommal visszaélés vétsége és más bűncselekmény miatt **a vádlott** ellen indult büntető ügyben a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa 2009. január 28. napján kihirdetett KB.IV.116/2008/9. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlottnak az első fokú ítélet rendelkező része 2. pontjában értékelt cselekményét folytatólagosan elkövetett szolgálatban kötelességszegés vétségének (Btk.348.§ (1) bekezdése) **minősíti**.

A vádlottat katonai mellékbüntetésül 1 (egy) évre a soron következő rendfokozatba előlépésre előírt várakozási idő meghosszabbítására is **ítéli**.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa a 2009. január 28. napján kihirdetett KB.IV.116/2008/9. számú ítéletében a vádlottat a Btk. 349.§ (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő szolgálati feladat alóli kibúvás vétsége és a Btk. 359.§ d/ pontjába ütköző előjárói hatalommal visszaélés vétsége miatt halmazati büntetésül 240 napi tétel, napi tételenként 500 Ft pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére, annak átváltoztatásáról és a vádlottat kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A katonai ügyész 3 nap gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozatának bejelentésére, majd a törvényes határidőn belül a büntetés súlyosítása érdekében fellebbezést jelentett be. Álláspontja szerint a pénzbüntetés napi tételszámának történő emelésével való súlyosítása indokolt a vádlottal szemben.

A vádlott és védője felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.IV.18/2009. számú átiratában kiegészítéssel tartotta fenn az ügyész fellebbezését. Ennek keretében indítványozta az első fokú ítélet kiegészítését azzal, hogy a vádlott a tényállásban írt magatartásával súlyosan megszegte munkaköri leírásában foglalt kötelemeit. Indítványozta továbbá, hogy a másodfokú bíróság a Btk. 349.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálati feladat alóli kibúvás mellett minősítse a vádlott magatartását a Btk. 348.§ (1) bekezdésébe ütköző folytatólagosan elkövetett szolgálatban kötelességszegés vétségének. A vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést a napi tételszám felemelésével súlyosítsa, illetve alkalmazzon vele szemben várakozási idő meghosszabbítás katonai mellékbüntetést is. Egyebekben az ítélet helybenhagyását indítványozta.

A nyilvános ülésen a Katonai Fellebbviteli Ügyészség jelen lévő képviselője az átiratában foglaltakat változatlan tartalommal fenntartotta és megismételte a büntetés súlyosítására irányuló indítványát is.

A vádlott védője perbeszédében a felmentés érdekében előterjesztett fellebbezését fenntartotta, amennyiben ez nem vezetne eredményre, védecével szemben kiszabott büntetés enyhítését indítványozta. Elsődleges indítványával kapcsolatban előadta, hogy álláspontja szerint az első fokú ítélet a Be. 351.§ (2) bekezdés b/ és d/ pontja alapján megalapozatlan, mivel hiányos, továbbá az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényekből további tényekre tévesen következtetett. Lehetőséget látott azonban a megalapozatlansági ok kiküszöbölésére a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján, melynek keretében indítványozta annak rögzítését, hogy a vádlott által ellátott szolgálat nem tekinthető fontos szolgálatnak, mivel adminisztratív feladatokat végzett. Nem értett továbbá azzal egyet, hogy védence kivonta magát a szolgálat teljesítése alól, mivel bejelentette a késését. E kiegészítéseket követően nem látta megállapítónak védence terhére a Btk. 349.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálati feladat alóli kibúvás vétségét. Álláspontja szerint sem az előjárói hatalommal visszaélés vétsége, sem pedig a szolgálatban kötelességszegés vétsége nem róható védence terhére, mivel ésszerűen döntött a vádlott, amikor arra utasította a járőröket, hogy ún. reagáló készenléti szolgálatot lássanak el. Kiemelte, hogy az pedig ténykérdés, hogy a szolgálati gépkocsit magáncélra nem vett igénybe. Nem vitatta, hogy a védence magatartásával fegyelmi vétségeket valósított meg, azonban ezek nem valósítanak meg bűncselekményt. Szolgálatban kötelességszegés vétségét azért nem látta megállapíthatónak, mivel súlyosan nem szegte meg a szolgálatára vonatkozó kötelezettségeit. Elsősorban védence felmentését, amennyiben pedig a bíróság a szolgálatban kötelességszegés vétségét megállapítaná, enyhébb büntetés kiszabását indítványozta, illetve kérte az ítélet helybenhagyását az ügyészi fellebbezés elutasítása mellett.

A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában csatlakozott védőjéhez. Kiemelte, hogy hibásnak érzi magát, de bűncselekményt nem követett el.

A Fővárosi Ítéltábla Katona Tanácsa az első fokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be.348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a büntető perrendtartás szabályai szerint járt el, a rendelkezésre álló bizonyítékokat számba vette és értékelte. Indokolási kötelezettségének is eleget tett, megindokolva, hogy mely bizonyítékokra alapozta a tényállás megállapítását, milyen körben fogadta el a vádlott vallomását és miként mérlegelte a tanúk vallomásait. Az ítélet tényállása az ügyészi indítvánnyal egyezően a Be. 352.§ (1) bekezdés a/ pontjában kiegészítésre szorul annyiban, hogy: „A vádlott magatartásával vezényelt szolgálatparancsnoki szolgálatában súlyosan megszegte munkaköri leírása 1. oldal utolsó bekezdésében, és 3. oldal felelősség/1. szám alatt előírt kötelmeit.” E kiegészítéssel az első fokú ítélet már mindenben mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól és azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául.

A vádlott felmentése érdekében bejelentett fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállásból helyesen következtetett a vádlott bűnösségére és helyesen minősítette a rendelkező rész 1/ pontjában írt cselekményét a Btk. 349.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálati feladat alóli kibúvás vétségének. A vádlott ugyanis jelentős, mintegy 4 órás késéssel kezdte meg a vezényelt szolgálatát. Erre nem kért és nem is kapott engedélyt előljárójától. A vádlott védőjének azon hivatkozása, hogy e szolgálat nem minősült fontosnak, nem alapos. Az irányadó bírói gyakorlat szerint mindig az adott katonai szervezet tevékenységének és a mulasztás arra gyakorolt hatásának figyelembe vétele mellett esetleg kell eldönteni, hogy mit kell fontos szolgálati feladaton érteni. Az irányadó bírói gyakorlat szerint az őr- ügyeleti vagy egyéb készenléti szolgálat mindig fontos szolgálati feladatnak tekintendő. A vádlott szolgálatparancsnoki szolgálatot látott el, amely közvetlenül hatott a járőrök feladatának ellátására, adott esetben a vádlott azonnali intézkedését megkövetelve. Ezért fel sem merül, hogy e szolgálat ne lenne fontos szolgálatnak tekintendő, amely ne bírt volna közvetlen hatással az alárendelt gépkocsizó járőrszolgálat szolgálati tevékenységére.

Tévedett azonban az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott további cselekményét a váddal egyezően a Btk. 359.§ d/ pontjába ütköző előljárói hatalommal visszaélés vétségének minősítette. E bűncselekményt az az előljáró követi el, aki alárendeltjét magáncélra igénybe veszi. A Katonai Fellebbviteli Ügyészség helyesen érvelt, mely szerint nem hagyható figyelmen kívül, hogy a vádlott szolgálatparancsnoki szolgálata alatt valósította meg cselekményét. Ennek során felelt utasításainak végrehajtásáért és alapos szolgálati indok nélkül nem volt jogosult elvonni a gépkocsizó járőröket a mozgó ellenőrzések végrehajtásától. Ezért azzal a magatartásával, hogy kérésére a járőrök az alosztály épületében maradtak azért, hogy a vádlottat vidéki lakóhelyére hazaszállítsák, ahelyett, hogy folytatták volna járőrszolgálatukat, a vádlott a szolgálatára vonatkozó kötelmeit súlyosan megszegte. A vádlott ugyanis a szolgálat alaprendeltetését hiúsította meg azzal, hogy a járőrök a tevékenységüket nem folytatták. Ezzel a vádlott nem az előljárói hatalommal visszaélés vétségét, hanem a Btk. 348.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban köteleességszegés vétségét valósította meg.

A vádlott szintén e szolgálati bűncselekmény törvényi tényállását merítette ki, amikor szolgálatának lejárta előtt engedély nélkül elhagyta a szolgálati helyét és otthonába távozott.

Mivel a vádlott az említett kötelességszegéseket ugyanazon szolgálatában valósította meg, ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítélet rendelkező rész 2/ pontjában írt cselekményt a Btk. 348.§ (1) bekezdésébe ütköző folytatólagosan elkövetett szolgálatban kötelességszegés vétségének minősítette.

A vádlott büntetésének súlyosítására irányuló ügyészi fellebbezést a másodfokú bíróság részben alaposnak találta.

Az elsőfokú bíróság helyesen szabott ki a vádlottal szemben a Btk. 87.§ (2) bekezdés e/ pont alkalmazásával pénzbüntetést. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a pénzbüntetés napi tételszáma igazodik a vádlott cselekményének tárgyi súlyához, a napi tétel összege pedig személyi- jövedelmi viszonyaihoz. A másodfokú bíróság nem tartotta indokoltnak ezért a pénzbüntetés napi tételszám felemelésével történő súlyosítását, mivel az elegendő a büntetési célok eléréséhez.

A katonai mellékbüntetés kiszabása érdekében bejelentett fellebbezés azonban alapos.

A vádlott vezényelt szolgálatában következetesen szembehelyezkedett a szolgálatára vonatkozó előírásokkal, írott- és íratlan szabályokkal, szolgálatát késve kezdte meg, majd előbb fejezte be, illetve elvonta a járőröket szolgálati tevékenységüktől. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ez a magatartás a rendfokozat tekintélyének sérelmével is járt, hiszen szolgálati alárendeltjei közvetlenül érintettjei voltak a vádlott cselekményének, amely két katonai bűncselekmény törvényi tényállását is kimerítette. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ezért a vádlottnak hosszabb várakozási idő eltöltésével kell kiérdemelnie az előléptetést, ezért őt a Btk. 134.§ (1) és (2) bekezdésében írt 1 év soron következő rendfokozatba előírt várakozási idő meghosszabbítására ítélte.

Az első fokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372.§ (1) és (2) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2009. május 8.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. bíró

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2009. május 8.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Tóth Mihályné
tisztviselő